

het hoofdstuk over kapitaalvorming door besparing: „ein wirtschaftlich gebildetes Volk thesauriert nicht mehr, sondern legt das Ersparte an: durch Ankauf von Wertpapieren, Einlage in eine Bank oder Sparkasse, Darlehensgewährung etc. Auf diesem Wege wird es dem Produktivkredit zugeführt, vermehrt die Kaufkraft von Produzenten zu Produktionszwecken” enz.

Wie deze woorden goed bekijkt, vindt die niet *Polak's* schema der werkelijkheid daarin terug? Waarlijk, *v. Böhm* is niet zóó abstract, als de geëerde schrijver meent.

Mijn weerwoord sluit waardeering allerminst uit, en ik blijf den heer *Polak* zeer erkentelijk voor de aandacht, aan mijn beschouwingen van het vorige jaar gewijd.

H. W. C. BORDEWIJK

WETTELIJKE REGELING VAN HET ACCOUNTANTS- BEROEP IN DUITSCHLAND

Evenals bij ons ten lande is ook bij onze oostelijke naburen het accountantsberoep, of beter gezegd het beroep der Bücherrevisoren und Treuhänder” nog steeds niet wettelijk geregeld. En evenals in ons land heeft men ook daar verschillende verenigingen, waarbij de meeste vakgenooten zijn aangesloten. De voornaamste hiervan zijn het „Verband Deutscher Bücherrevisoren”, „Verband der Revisions und Treuhandgesellschaften”, „Reichsbund deutscher Treuhandaktiengesellschaften”, „Verband Deutscher Diplomkaufleute (Fachgruppe der Treuhänder)”, „Verband Deutscher Diplom Bücherrevisoren” e.a.

Het beroep als zoodanig lijdt natuurlijk onder eene dergelijke versplintering en zeer zeker ook ten aanzien van het beroep bij het publiek.

Tot dusverre kende men in Duitschland de „beëdigde Bücherrevisor”, die deels door de Kamers van Koophandel, deels door de stadsbesturen werden aangesteld, soms ook is het „Landesgerichtspräsident” die zonder voorkennis van de Kamer van Koophandel den Bücherrvisor beëdigt en aanstelt. Vaak geschiedt dit zonder voldoende vooronderzoek naar persoonlijkheid en kennis, zoodat het geen verwondering behoeft te baren, dat te dien opzichte vaak erge misstanden voorkomen.

In verband hiermede hebben het „Verband Deutscher Bücherrevisoren” en het „Verband Deutscher Treuhand und Revisionsgesellschaften” zich vereenigd in een „Arbeitsgemeinschaft zur Förderung des Revisions und Treuhandwesens”, welke een wetsontwerp heeft samengesteld dat den betreffenden regeeringslichamen is aangeboden.

Aan dit wetsontwerp zij het volgende ontleend:

Zij die het beroep van Bücherrevisor en Treuhänder als vrij hoofdberoep zelfstandig en onafhankelijk wenschen uit te oefenen, moeten door een Kamer van Koophandel binnen het Rijk worden beëdigd en in een daartoe aan te leggen register worden ingeschreven. Zij mogen dan den titel „Beëdigter Bücherrevisor und Treuhänder” of „Beëdigter Bücherrevisor” voeren. Revisions und Treuhandgesellschaften mogen slechts dan hun beroep uitoefenen, wanneer in de leiding dezer zaken minstens één beëdigter Bücherrevisor is opgenomen.

Behalve het register der Bücherrevisoren voert de Kamer van Koophandel ook nog een register der ingeschreven assistenten. Het beroep zal worden vertegenwoordigd door een „Kamer van Bücherrevisoren en Treuhänder”, welke doel zal zijn toezicht te houden op de uitoefening van het beroep

en de belangen van het beroep, waar noodig, te verdedigen.

Deze Kamer van Bücherrevisoren benoemt verder een examencommissie, terwijl buitendien bij deze Kamer een soort Raad van Discipline zal worden ingesteld, op de wijze zooals reeds sedert tal van jaren bij het „Verband Deutscher Bücherrevisoren” bestaat. Zij, die zich aan het Bücherrevisorenberoep willen wijden, moeten een algemeene ontwikkeling en een vooropleiding genoten hebben zooals nader door de Kamer der Bücherrevisoren zal worden vastgesteld, waarbij dan voor personen die een universitaire opleiding hebben genoten (d.w.z. bij een Handelshoohschule) zekere uitzonderingen bij de af te leggen examens kunnen worden toegestaan.

De assistenten kunnen eerst dan in het door de Kamers van Koophandel te voeren register worden ingeschreven, wanneer zij ten minste 24 jaar oud zijn en ten minste een jaar bij een beëdigd Bücherrevisor of bij een Revisions und Treuhandgesellschaft praktisch zijn werkzaam geweest. Het eigenlijke vakexamen kan slechts worden afgelegd nadat de assistent minstens gedurende 3 jaar in het assistentenregister is ingeschreven en bij een Revisor praktisch als assistent is werkzaam geweest.

Verder zijn nog een aantal overgangsmaatregelen voorgesteld.

Dit wetsontwerp heeft in Duitse vakkringen zeer de aandacht getrokken en is ook in verschillende tijdschriften druk besproken en becritiseerd.

Hoe ook het lot van dit ontwerp moge zijn, in ieder geval is het toe te juichen dat ook in Duitschland in dit opzicht een streven naar betere toestanden en wettelijke regeling merkbaar is.

J. E. SPINOSA CATTELA

UIT EN VOOR DE PRAKTIJK

Red.: ABR. MEY en JAMES POLAK

In deze rubriek worden elke maand een of meer opgaven gepubliceerd, waarvan ieder abonné de uitwerking aan de redactie kan inzenden.

De oplossingen moeten vóór den 25sten der maand, volgend op die, waarin de opgave is gesteld, worden toegezonden aan den rubriekredacteur, wiens naam bij de desbetreffende opgave werd vermeld. Ze worden beoordeeld onder de initialen van den inzender (wiens naam en adres op het werk moeten zijn vermeld), of onder door hem te geven motto.

Op het couvert te schrijven „Oplossing”.

Het papier slechts aan een zijde te beschrijven. Losse vellen papier aan elkaar hechten.

Voor werkstukken, welke men terugverlangt, gefrankeerd couvert bijvoegen.

Voor elke opgave worden punten gegeven (maximum 10). Hij of zij, die het hoogste aantal punten voor 6 uitwerkingen verkrijgt, ontvangt van den uitgever een boekwerk, betrekking hebbende op het vak. — Zij, die eenmaal een prijs ontvingen, blijven verder buiten mededinging

OPGAVE No. 32 (Afd. II)

Uitwerkingen in te zenden aan den Heer James Polak,
Mauritsweg 13 b, Rotterdam

Onderzoek in strafzaak wegens verduistering

Uit de U met bijgaand procesverbaal ter inzage verstrekte stukken blijkt, dat verdachte kassier was van een handels-

zaak van middelmatigen omvang, alwaar hij belast was met het bijhouden der kas-, bank- en debiteurenadministratie.

De debiteuren kwamen vaak op kantoor betalen, in welk geval hij p.o. geteekende kwitanties afgaf. In andere gevallen werd per bank gedisponeerd.

Crediteuren werden als regel aan de kas betaald. Gewoonlijk moest bij iedere in- en verkoopfactuur emballage verrekend worden.

Op 25 September kwam verdachte niet op kantoor. Bij informatie werd medegedeeld, dat hij ziek was en werden de sleutels der kas medegegeven.

Zijn plaatsvervanger verzuimde deze direct op te maken, doch ging door met ontvangen en betalen tot het einde der week en miste toen bij kasopmaking een groot bedrag. Bovendien beweert deze nu, dat hem gebleken is, dat verdachte verschillende ontvangsten niet of te laag, uitgaven te hoog, had ingeschreven.

Geef uw Rapport aan den Rechtercommissaris en vermeld (voor zoover dat niet uit uw rapport blijkt) wat U hebt gedaan.

PROCES-VERBAAL

Beëdiging
van Deskundigen

In het jaar 1900 zes en twintig
den tweeden December

verscheen voor ons Mr. A. C. de Graaf

Rechter-Commissaris, belast met het onderzoek der strafzaken bij de Arrondissements-Rechtbank te Amsterdam, bijgestaan door den waarnemend Griffier J. de Jong

..... jaar, accountant, wonende te Amsterdam dien wij hadden doen oproepen om als deskundige ons bij te staan in het onderzoek der zaak van het Openbaar Ministerie tegen

P. Smits

verdacht van verduistering.

Wij verzoeken als nu aan den comparant te willen onderzoeken en zoo spoedig mogelijk schriftelijk ons in te lichten:

- of 1. er op 24 Sept. 1926 een tekort in verdachtes kas was en hoe groot;
2. hoe dat tekort kan zijn ontstaan.

De comparant verklaart ons bereid te zijn het van hem verlangd onderzoek in te stellen, waarop hij in onze handen aflegt den eed, voorgeschreven bij Artikel 102 van het Wetboek van Strafvordering, dat hij zijn verslag naar zijn geweten zal geven, zeggende tot bevestiging daarvan onder het opsteken van de twee voorste vingers van de rechterhand

Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De comparant heeft de voorgelegde stukken van ons overgenomen en ten blijke van ontvangst na voorlezing, alhier met ons en den Griffier geteekend ten dage en jare voorgeschreven.

w.g.

w.g. A. C. de Graaf
w.g. J. de Jong

* *
*

De uitwerking en beoordeeling van Opgave No. 30 verschijnen in het eerstvolgend nummer.

UIT HET BUITENLAND

Red.: J. E. ERDMAN, JAC. H. KRAMER en C. J. MEYER
(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris
der Redactie)

In No. 22 van „Les Sciences Administratives” van September 1926 komt een artikel voor, waarin de schrijver pleit voor een eenvormige administratie van publiekrechtelijke lichamen en semi-staats- en gemeentebedrijven. Door middel van „standardiseering” moet het economisch nut opgevoerd en de prijs geregeld worden.

De schrijver, de Heer P. Otlet zegt o.m.: „L'idée de la standardisation évolue. Au début il s'agissait des étalons fondamentaux de poids et de mesure. Plus tard des types d'objets matériels. Et maintenant la notion commencent à s'étendre à des opérations et même à des situations sociales très complexes.”

De Heer Otlet verwijst daarbij naar de ontwikkeling, die het Standaard-Bureau der Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft genomen.

Dit Bureau heeft commissies in het leven geroepen, die „déciderent de consentir un bénéfice élevé aux compagnies, mais sur la base d'une organisation efficiente dans son outillage et dans son personnel”. (Met de „compagnies” worden hier meer speciaal bedoeld „les grands services publics” dus de gasfabrieken, electriciteits-, tram- en waterleidingbedrijven, etc.)

„Le Bureau des Standards fut amené aussi à déterminer, au bénéfice de toutes les Municipalités, quel devrait être le „Standard” obtainable normalement à ces divers points de vue. Des questions de technique et des questions d'économie (tarifs et évaluation) se combinent ici à inégal degré.”

In de nummers Juni/Juli van „Mon Bureau” komen een paar lezenswaardige artikelen voor omtrent de inrichting der administratie wat betreft:

magazijn-administratie,
loon-administratie,
kostprijs-administratie.

De gegevens zijn ontleend aan de practijk. De betrokken onderneming, Les Etablissements Carnaud et Forges de Basse-Indre, heeft als arbeidsveld:

mijn-exploitatie,
metaal-bereiding, speciaal die van blik,
fabricatie van metalen verpakkingen.

Allereerst wordt de magazijn-administratie behandeld.

De schrijver merkt op, dat de magazijn-administratie dient „pour enregistrer les mouvements des matières premières et des produits fabriqués en quantité et en valeur pour relever „a tout moment les existants en magasin”

en „pour faire connaître ce qui a été absorbé par chaque commande”, want „la comptabilité du stock est un des éléments „du calcul du prix de revient”.

De goederen komen in het magazijn en alsdan wordt een ontvangstbon in duplo uitgeschreven. Op het exemplaar voor de administratie wordt in geld de tegenwaarde van de ontvangen goederen (door middel van rekenmachines en tegen de overgekomen prijzen met den leverancier) gealculeerd.

Vervolgens wordt de voorraad, door middel van speciale Burrough's tegelijkertijd op een magazijnkaart (in hoeveelheid en waarde) geboekt en in een losbladig journaal (met één geldkolom). De journaalvellen zijn verschillend van kleur en de journaalpost staat in den kop van het blad aangegeven. Ieder